

om Veipolitikets og Kjøretøjernes Indretning at træffe Bestemmelser i Eighed med dem, der herom til enhver Tid maatte indeholdes i Lovgivningen for Hertugdømmet Slesvig.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

I Kongerigets Lovgivning findes ikke nogen klar Bestemmelse om, hvorledes dets Hovedlandeveje skulle sættes i Forbindelse med Hovedlandevejene i Hertugdømmet Slesvig. Efter Forordningen af 13de December 1793 skulde den østlige Hovedlandevej gaae til Kolding og den vestlige til Ribe og derfra til Haderslev. Den østlige Hovedlandevej er imidlertid bleven anlagt lige til den slesvigiske Grændse, omtrent $\frac{1}{4}$ Mill sønden for Kolding, hvor den slutter sig til Veien til Haderslev. Den vestlige Hovedlandevej ender ved Ribe, og Anlæg af en Hovedlandevej fra Ribe til Haderslev er forlængst opgivet, da den Deel af Veien, som gaaer gjennem Hertugdømmet, ikke er optagen blandt dets Hovedlandeveje, men derimod blandt dets mindre Landeveie. Ifølge Veiforordning for Hertugdømmet Slesvig af 1ste Marts 1842 er Veien fra Husum til Tønder, Ribe og Gredstedbro optagen blandt dets Hovedlandeveje. Med Hensyn til denne Vej er det ved Patent af 28de Marts 1857 bestemt, at efter Fuldførelsen af Chausséen fra Flensborg over Graasteen til Sønderborg skal der bygges en Chaussée fra Husum til Bredsted og derefter Veistrækningen 2 Mill sønden for Ribe i Retning ad Brøns og Skjærbæk forvandles til Chaussée. Da saavel denne Veistrækning, som dens Fortsættelse til Tønder, vil blive at føre igjennem de blandede jydsk-slesvigiske Sogne, og Chausséeanlægget ligesaa fuldt kommer Beboere af Kongeriget som af Hertugdømmet Slesvig tilgode, har det slesvigiske Ministerium udtalt den Anskuelse, at det turde være begrundet i Nødsnødvendighed og Willighed, at Kongerigets Finantser deeltage i Udgifterne ved Anlægget, navnlig efter et af den dirigerende Ingenieursofficer for Chausséevæsenet i Slesvig frem-

sat Forslag saaledes, at hver Landsdeel bør besejle Anlægget paa sit eget Territorium, hvorefter der vilde falde paa Kongeriget ca. $\frac{1}{3}$. Ifølge Belligheden af de blandede Districter vilde denne Norm vel paaføre Kongeriget en temmelig betydelig Udgift; men ved Afgjørelsen af denne Sag er det aldeles nødvendigt at lade de her stedfindende Forhold komme væsentlig i Betragtning. Det er saaledes af Amtmanden over Ribe Amt i Erklæringer, han har afgivet til Ministeriet, blandt Andet blevet fremhævet, at det omhandlede Betanlæg udgjør et væsentligt Led af Jyllands og Hertugdømmet Slesvigs Chausséeforbindelse; at Veiforholdenes og Communicationsmidlernes Forbedring i det blandede District har i en Uarrække været Gjenstand for berettigede Krav og Duffer, idet Færdigheden mellem Ribe og Tønder ad Nordflesvigs vestlige Side i Vintertiden er i høj Grad besværet ved mangelfulde Veie, samt at det hele Veivæsens Ordning i det blandede District knytter sig til Anlægget af Hovedlandeveien mellem Ribe og Tønder.

Med Hensyn til de forskellige Interesser, der deels fra Kongerigets, deels fra Hertugdømmets Side maatte tages i Betragtning ved Behandlingen af denne Sag, blev det efter Overenskomst mellem Indenrigsministeren og Ministeren for Hertugdømmet Slesvig overdraget Amtmanden over Ribe Amt, den dirigerende Stabsofficer for Ingenieurcorpsets Væstjeneste i Kongeriget og den dirigerende Ingenieursofficer for Chausséevæsenet i Hertugdømmet Slesvig at forhandle Sagen og derefter indgive Forslag til dens endelige Ordning. Dette Forslag er nu tilstillet Indenrigsministeriet, og i de Bemærkninger, som ledsagede samme, er det udtalt, at, ligesom det synes, at man fra slesvigsk Side har anset det som givet, at Kongeriget maatte deeltage i Udgifterne ved et Chausséeanlæg fra Ribe til Tønder, saaledes maa man ogsaa fra dets Side, under Hensyn til samtlige stedfindende Forhold, erkende, at overveieende Grunde tale derfor. Den almindelige Samsærdighed paa Halvøens Vestkyst har indtil den nyeste Tid været i høj Grad hæmmet og generet ved Veienes Sletthed. Igjennem hele Jylland og det sydlige